

Això del català - Albert Pla Nualart

Més enllà de la gramàtica s'obre un espai indefinit, pantanós, que només transiten els aventurers o els especialistes. Sense la seguretat que proporcionen les regles, són pocs els que gosen tirar endavant o, encara més difícil, els que dibuixen tímidament nous mapes perquè els altres no ens perdem. Un d'aquests especialistes és Albert Pla Nualart, traductor i corrector lingüístic del diari *Avui* des de 1985. L'agost de 2009 va començar a publicar uns brevíssims articles sota el títol de *Català a la terrasseta*, que aviat es van convertir en una de les seccions més llegides del diari. Al contrari que els articles majestuosos i interminables de Fernando Lázaro Carreter, els de Albert Pla són sintètics, actuals i fins divertits. Ara els recull en un llibre, precedits d'un centenar de pàgines en què reflexiona sobre els aspectes més conflictius de la normativa.

En aquesta època on la facilitat és un dels incentius més universals, Albert Pla desitjaria que servir-se del català deixés d'assemblar-se a una gimcana impossible. Per aconseguir-ho, caldria deixar de plantejar-se la gramàtica com si fos un tractat de lògica formal, com si la llengua que van fixar els autors clàssics i que va formalitzar Pompeu Fabra hagués de ser segrestada i immobilitzada pels legisladors lingüístics. Albert Pla proposa que els correctors deixin de despendre tantes energies esmenant sempre els mateixos errors, que només detecten ells i que comet la gran majoria dels usuaris de la llengua.

En el recull d'articles, que ocupen més de la meitat del llibre, Albert Pla diferencia parelles de paraules que no són en absolut intercanviables (*bocamoll-xivato*, *garjola-presó*, *vessar-abocar*), planteja dubtes raonables sobre la definició oficial d'*enervar* o *recolzar*, proposa l'admissió de *repostar*, blasma expressions com *per si això fos poc* i constata que "una de les invasions més subtils és la que ens ve de l'anglès via doblatge de films en castellà". En definitiva: si les propostes que conté *Això del català* es duguessin a la pràctica la nostra vida seria una mica més agradable i senzilla, i segurament seríem tots plegats una mica més feliços